

Spotvogel

Slechtvalk

Soms lees je in de pers een bericht dat echt schokt, zoals een tijdje geleden in een landelijk dagblad.

Er was een enquête uitgevoerd naar het natuurbeleven van de Nederlander en het bleek dat meer dan 60 procent van mening was dat de mens de plicht heeft om een leeuw af te schieten als die probeert een hert of een antilope te vangen. Dit heeft te maken met aaibaarheidsfactor. Een hert eet plantjes en is snoezig, factor tien, en een leeuw eet andere beesten en is gemeen, factor één. De leeuw moet 'dus' dood. De gemiddelde Nederlander staat inmiddels zo ver van de natuur af dat hij elk contact daarmee is verloren.

Aan bovenstaande moest ik denken toen ik op een middag met kramp in m'n nek naar de bovenste trans van de toren van de Groninger A-kerk stond te staren. Daar zat de Slechtvalk die al enkele weken de Stadsduiven het leven zuur maakte. De valk staat naar ik meen op de Rode Lijst, maar het is natuurlijk een factor-éénvogel. Zo'n Slechtvalk is een gemeen beest, hij eet andere vogels die stuk voor stuk veel snoeziger zijn dan hij. Een Stadsduif haalt al gauw factor zes of zeven, zou ik denken, die valk is een soort leeuw met vleugels. Bovendien, wat kun je met zo'n valk als gemiddelde Nederlander? Duiven kun je brood brengen, maar je gaat natuurlijk een Slechtvalk geen duiven voeren. Ik zie het al voor me: 'Kom Jantje, we gaan de Slechtvalken voeren in het park, snij jij even een paar duifjes de hals af?'.

Het leek mij dan ook beter om geen ruchtbaarheid te geven aan het verblijf van deze overwinterende valk in het centrum van de stad Groningen. Ik kon mij voorstellen dat een artikel in het Nieuwsblad - met veel aandacht voor het dieet van de Slechtvalk - onder bijvoorbeeld duivenmelkers nogal wat beroering zou wekken. De valk eet in werkelijkheid, zoals zo vaak aangetoond, geen sterk vliegende Postduiven, maar toch denk ik dat er mensen zijn die hem graag zouden afschieten. De kans om een Slechtvalk op een toren te pakken te krijgen is niet heel groot natuurlijk, maar toch. En dan is er nog de sentimentele component (het is toch zo zielig voor de duiven, waarom eet die valk niet gewoon gras ...).

Tijdens al dit gemijmer had ik gezelschap gekregen van twee politiemensen die getraind zijn in het opmerken van verdachte situaties (in dit geval mijn persoon, met een verrekijker, turend naar de toren van de A-kerk). Ik toonde ze de Slechtvalk en vertelde dat deze roofvogel bezig was om de Gemeente Groningen een grote dienst te bewijzen door gratis en voor niets opruiming te houden onder de mobiele veerparasiet-reservaten van de Vismarkt. De agenten waren op de hoogte van de hoge kosten van duivenbestrijding en waren het roerend met mij eens.

Politiemensen staan nog behoorlijk dicht bij de natuur, eigenlijk.